

РЕШЕНИЕ

№ 6373

гр. София, 31.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 18.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **5686** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).
Образувано е по жалба от "Е. Север"/ЕР Север/- АД - [населено място] чрез адвокат А. Т.-Софийска срещу Решение № Ж-144/18.04.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал.7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, на "ЕР Север"- АД са дадени следните задължителни указания: 1. В 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да издаде становище за присъединяване на Ф. 200 kW, предвидена за изграждане в поземлен имот (ПИ) 460 кв. 31 [населено място], общ. Т. обл. Т. съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел I, отговарящо на изисквания на чл. 3.2.2 от Лицензията – с посочени условия за присъединяване към страна ниско напрежение на ТП „3 Стража“; 2. В 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да оттегли отправеното Искане за проучване на условията за присъединяване на обекти на оператор на разпределителната мрежа към преносната електрическа мрежа П. – 1882#1/12.11.2021г.; 3. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 и т.2 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им. Излагат се подробни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено при липса на мотиви, при допуснати съществени нарушения на административно – производствените правила и противоречие с материалния закон. Жалбоподателят моли да бъде отменено като незаконосъобразно оспореното решение на КЕВР.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Моли за присъждане на сторените съдебни разноски.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране чрез процесуалния представител оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - Д. И. Н., редовно призован, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното :

В КЕВР е постъпила жалба с вх. № Е-13-272-29 от 15.02.2022г., подадена от Д. И. Н. срещу основанието и размера на начислена такса в полза на „Е. системен оператор“/Е./ - ЕАД за проучване на условията за присъединяване на обект фотоволтаична централа (Ф.) с обща инсталирана мощност 200 kW, предвидена за изграждане в поземлен имот (ПИ) 460 кв. 31 [населено място], общ. Т. обл. Т., към електроразпределителната мрежа на ЕР Север. Жалбоподателят оспорва необходимостта от съгласуване с Е. съгласно чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), поради това че заявената Ф. трябва да се присъедини на ниско напрежение към съществуващия трафопост ТП „Стража 3“.

В становището на „Електроразпределение Север“ АД по постъпилата жалба се твърди, че на 08.10.2021г. в електроразпределителното дружество е подадено от Д. И. Н. Искане за проучване на условията за присъединяване на Ф. с мощност 200 kW, предвидена за изграждане в ПИ 460 кв. 31 [населено място], общ. Т., обл. Т., към електроразпределителната мрежа на ЕР Север. Е. дружество е стартирало проучване и е установило, че Ф. следва да се присъедини към електроразпределителната мрежа на средно напрежение към съществуващия или нов стоманорешетъчен стълб /СРС/ на отклонението за близко намиращия се трафопост /ТП/ „Стража 3“ от въздушен електропровод „Дъбрава” 20 kV. Във връзка с горното ЕР Север е уведомило Н. за необходимостта от съгласуване на условията за присъединяване към електроразпределителната мрежа на средно напрежение с Е. ЕАД съгласно чл. 53 от Наредба № 6. ЕР Север е подало до Е. ЕАД в писмо изх. № П. – 1882#1/12.11.2021г. Искане за проучване на условията за присъединяване на обекти на оператор на разпределителната мрежа към преносната електрическа мрежа, независимо че заявителят е подал искане и заплатил услугата по ценоразпис за проучване за присъединяване към електроразпределителната мрежа на ЕР Север на Ф. с мощност 200 kW. След постъпило искане от Е. ЕАД, ЕР Север е уведомило Н. за необходимостта да заплати цена на проучване в размер на 7748 лева с ДДС, като заплащането е условие процедурата да продължи.

С оспореното Решение № Ж-144/ 18.04.2022г. КЕВР е приела жалбата на Д. И. Н. за основателна и на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал.7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, на "ЕР Север"- АД са дадени следните задължителни указания: 1. В 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да издаде становище за присъединяване на Ф. 200 kW, предвидена за изграждане в поземлен имот (ПИ) 460 кв. 31 [населено място], общ. Т. обл. Т. съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел I, отговарящо на изисквания на чл. 3.2.2 от Лицензията – с посочени условия за присъединяване към страна ниско

напрежение на ТП „3 Стража“; 2. В 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да оттегли отправеното Искане за проучване на условията за присъединяване на обекти на оператор на разпределителната мрежа към преносната електрическа мрежа П. – 1882#1/12.11.2021г.; 3. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 и т.2 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

Комисията се е аргументирала, че липсва ясна обосновка за причините, поради които заявената Ф. следва да се присъедини към електроразпределителната мрежа средно напрежение. Изтъкнато е, че ЕР Север не е посочило разстоянието от имота, в който е предвидена за изграждане заявената Ф. 200 kW до съществуващия в района трафопост ТП „3 Стража“, в който има монтиран трансформатор маслен /ТМ/ с мощност 100 кVA. Прието е, че при подмяна на съществуващия ТМ с мощност 100 кVA с друг ТМ с мощност 250 кVA, при присъединяване на новата Ф. към табло ниско напрежение на ТП „3 Стража“, в режим на максимално производство, сумарната мощност от мрежа ниско напрежение ще позволява износа към мрежа средно напрежение за цялата произведена енергия. Посочено е, че не е отчетено от ЕР Север близкото разположение на селото до големия областен град и тенденцията за нарастване на консумацията, както и че подмяната на ТМ с друг от мрежовия оператор не е загуба, а си остава негов акт. КЕВР прави извод, че принципа за „икономично разпределение в енергетиката“, който означава, че електрическият ток е с посока към мястото на най-ниското съпротивление, би се реализирал именно ако се извърши присъединяване на ниско напрежение, както е поискал и заявителят. По този начин потребителите от ТП „Стража 3“ ще използват енергия на ниско напрежение с по-малки загуби през мрежата, а неизползваният от тях остатък може без технически затруднения да се трансформира на средно напрежение и да бъде използван от потребителите, снабдявани от съседни трансформаторни постове. Направен е извод, че при преценка относно нивото на напрежение, на което трябва да бъде присъединена бъдещата Ф. – средно напрежение, а не ниско напрежение, ЕР Север е допуснало неизпълнение на задълженията си по издадената му лицензия за разпределение на електрическата енергия, като е избрало начин, който не защитава интереса на потребителите.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

По съществуващата жалбата е неоснователна.

Правното основание за издаване на процесното решение на КЕВР е чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал.7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Съгласно чл.22, ал.1, т.2 от ЗЕ Комисията разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон. Според чл.22, ал.5 от ЗЕ в случаите, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл.22, ал.7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60. Приложимата наредба е Наредба № 3 /21. 03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като според чл.147, ал.2 от нея когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя

подходящ срок за изпълнението им.

С оглед на така очертаната нормативна рамка, съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентния затова независим специализиран държавен орган – КЕВР в рамките на правомощията му регламентирани в чл. 22 ЗЕ и чл. 147 от Наредба № 3 /21. 03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката.

Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма. Решението съдържа мотиви, които дават възможност да се разберат фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената му част са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Спазена е процедурата по провеждане на административното производство, регламентирана в глава IX, раздел I, озаглавен „Жалби“ от Наредба № 3 /21. 03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като при проверката са събрани всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, както изисква чл.144, ал.1 от Наредбата. Спазени са изискванията на чл.145 от Наредбата и след приключване на проверката е изготвен доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към доклада и проекта на решение са приложени всички събрани по административното производство доказателства. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са представени на председателя на комисията, който с резолюция е определил внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание.

Оспореното решение е постановено при спазване на материалния закон.

Разпоредбата на чл. 23 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) предвижда, че лицата, които желаят да изградят енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници или да извършат разширение на съществуваща електрическа централа или да увеличат инсталираната електрическа мощност на централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, подават до оператора на съответната електрическа мрежа заявления за присъединяване в посочени от тях райони, одобрени по чл. 22, ал. 5 от ЗЕВИ. В разпоредбата на чл. 23, ал. 2 от ЗЕВИ е посочено, че заявления по ал. 1 от същата норма се подават след одобряване на електрическите мощности, които могат да бъдат предоставяни за присъединяване, до приключване на едногодишния период по чл. 22, ал. 5 от ЗЕВИ.

За присъединяване на фотоволтаична централа са приложими общите принципи, които операторите на мрежи следва да съобразяват при определяне на условията за присъединяване на производители, посочени в чл. 116, ал. 2 от ЗЕ - определянето на технически възможното място на присъединяване се извършва при съобразяване с критериите за сигурно функциониране на електроенергийната система и в съответствие с утвърдените планове за развитие на електрическите мрежи. В съответствие с чл. 116 от ЗЕ операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, при условията предвидени в закона, като съгласно ал. 3 операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да

извършва разширението и реконструкцията на електропреносната или съответната електроразпределителна мрежа, свързани с присъединяването на обекти на производители, до мястото на присъединяването.

Съгласно чл. 116, ал. 7 от ЗЕ условията и редът за присъединяване към съответната мрежа, за преустановяване на присъединяването или снабдяването с електрическа енергия и границата на собственост между електрическите съоръжения се определят с наредба, приета от комисията - Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи.

Съгласно чл. 8, ал.1 от Наредба № 6 Условията за присъединяване на обекта се определят съобразно: 1. изискванията на ЗЕ, наредбите и правилата по чл. 83, ал. 1 ЗЕ; 2. предоставената информация в искането по чл. 4, включително за географското (териториалното) разположение на обекта; 3. резултатите от извършеното проучване за техническите възможности и начина на присъединяване към електрическата мрежа; 4. оптималната схема за присъединяване.

В случая ЕР Север не е обосновала преценката си относно нивото на напрежение, на което трябва да бъде присъединена бъдещата Ф. – средно напрежение, а не ниско напрежение. Съдът намира за правилен извода на Комисията, че ЕР Север е допуснало неизпълнение на задълженията си по издадената му лицензия за разпределение на електрическата енергия, и по конкретно на чл.3.2.2 от Лицензията, според който лицензиантът осигурява неговите служители да изпълняват служебните си задължения коректно и да избират технически и технологични варианти, които създават най-малко неудобство за потребителите. Предложеният от мрежовия оператор вариант Ф. да се присъедини към електроразпределителната мрежа на средно напрежение към съществуващия или нов стоманорешетъчен стълб /СРС/ на отклонението за близко намиращия се трафопост /ТП/ „Стража 3“ от въздушен електропровод „Дъбрава” 20 kV, е обоснован единствено от неговия частен търговски интерес и не е в интерес на потребителите. Не е обоснована необходимостта от съгласуване на условията за присъединяване към електроразпределителната мрежа на средно напрежение с Е. ЕАД съгласно чл. 53 от Наредба № 6 и съответно утежняване на заявителя със заплащане на поисканата такса от 7748 лева на Е..

Съдът счита, че правилно КЕВР е дала задължителни указания на ЕР Север да издаде становище за присъединяване на Ф. 200 kW, предвидена за изграждане в поземлен имот (ПИ) 460 кв. 31 [населено място], общ. Т., обл. Т. съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел I, отговарящо на изисквания на чл. 3.2.2 от Лицензията – с посочени условия за присъединяване към страна ниско напрежение на ТП „3 Стража“. Това е така, защото в случая присъединяването на Ф. следва да се извърши именно по реда на Глава пета „Ред за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници“, Раздел I „Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по чл. 23, чл. 24, т. 2, 3, 4 и чл. 25 от Закона за енергията от възобновяеми източници“ от Наредба № 6 от 24.02.2014г.

В обобщение на изложеното дотук, съдът не констатира наличието на основание от посочените в чл. 146 от АПК за отмяна на оспореното решение, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал.4 от АПК, ответникът има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски,

които съдът определя на основание чл.78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 200 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София –град, III отделение, 55-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Е. Север"- АД - [населено място] чрез адвокат А. Т.-Софийска срещу Решение № Ж-144/18.04.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

ОСЪЖДА "Е. Север" - АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 9009, район В. В., В. Т.-Е, [улица], представлявано заедно от всеки двама от членовете на управителния съвет: Р. Г. Л., Н. Й. Н. и К. Т. И. да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 (двеста) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :